

Turizmci ve dış politika...

Turizm sektörünün yapısında gözlenen hassasiyet, Türkiye gibi jeopolitik konumu önemli olan ülkeler için dikkatten uzak tutulmamalıdır. Sektörün sağlıklı bir kanalda işlemesi için de içte ve dışta "istikrar" unsurunun ağırlıklı olarak göze çarpması gerekmektedir.

Bu noktada sektör yanlılarına düşen görevler vardır. Son olaylar bunu açıkça göstermiş bulunmaktadır. Ülkenin içinde ve komşularıyla olan ilişkilerinde gözlenen olayların turizm sektörünü olumsuz yönde etkilemesi noktasında sektör yanlılarının "ne yapalım kader böyle imiş" fatalist yaklaşımına bürümleri ne ölçüde doğru olur acaba? Ayrıca, olayların akışında olumlu ya da olumsuz katkıları olmuş siyasi bir heyetin üyesi durumundaki kişilerin bağımsız özgür bir sektörü kendi memurları gibi yönlendirmeleri hoşgörüyü karşılanmamalıdır.

Bu tablonun göze çarpması sektörün yeni oluşuna, bir geleneğin bulunmayışına ve deneyiminin azlığına yöneltilebilir.

Ancak bundan sonrası için çıkarılması gereken dersler vardır. Üstelik bu dersleri salt genel yönetim için değil, yerel yönetimler için de düşünmek durumundayız: Turizmci politikanın dışında kalmamalıdır.

Bu tek cümlelik sonucu biraz açmak gerekir: Çevre sorunları, betonlaşma, yeşilin yok olması, tuvalet, arıtma, yol, park, temizlik sorunlarının turizmle olan sıcak ve önemli ilişkisi yerel yönetimlerin önemini ortaya koydukça; turizmci için yerel yönetim seçimleri anlam kazanmalı ve ilgi alanı içinde değer bulmalıdır.

Aynı şekilde genel seçimler de turizmci için büyük önem taşımaktadır. Turizmci "politika bizim işimiz değil" diyemez, dememelidir. Çünkü ülke kötü yönetildiğinde bundan zarar göreceklelerin başında turizmci gelir. Bunun en seçkin örneği temmuz ayı başında yaşanan Sivas olaylarıdır. Dinsel karakterli bir gösteri kundaklama biçimine dönüşmüş ve 36 kişi yaşamını yitirmiştir. Bu gösterinin ardından Bursa'da bir pavyon, Kayseri'de de bir birahane kundaklanmıştır. Hükümetin bu olaylar karşısında ciddi önlemler alması gerekir. Bu olaylar önlenemezse Mısır örneği bir görünüm ortaya çıkabilir. Anımsanmalıdır ki Mısır, dinsel karakterli olaylar yüzünden bomboş bir turizm yılı geçirmektedir.

Burada turizmciyi ilgilendiren konu ülkenin iyi yönetilmesi olmalıdır. Turizmcinin bu noktada (politikadan bana ne, ben kendi işime bakarım) diyerek soyutlaması doğru olmaz. Çünkü yanlış politikaların olumsuz faturasından büyük pay alacağı noktası unutulmamalıdır.

Eğer ekonomik politikalar hatalı ise, bu politikaların yarattığı sosyal çalkantılar yoğunsa ve dış politika başarılı değilse, yönetimde arıza olduğu sonucuna ulaşılır. Bu arızaların oluşmaması iyi bir yönetimi işbaşına getirmeye bağlıdır. Turizmci de diğer sektör yanlıları gibi bunda pay ve sorumluluk sahibidir. Politikadan uzaklaşmamalı ve uzun vadeli çıkarları için iyi-doğru ve güzel olanı bulma çabasına katkısını sergilemelidir.

Son olaylar birçok kişi ve kuruluşun rüzgarlarıyla yelken alan bir sektör kompozisyonunu oluşturup sergilemiştir. Bu ne ölçüde doğrudur, tartışılmalıdır.

Turizmciğin büyük çoğunluğu kendi kabukları içinde işlevsel olmaya özen göstermişlerdir. Bu, belki işin normal boyutu içinde doğal olabilir. Ancak Türkiye örneği ülkelerde istikrar konseptinin tam yerine oturmasını sağlayıncaya kadar kabukların dışına çıkılmalı ve bu oluşuma katkı sağlamaya özen gösterilmelidir.

Turizmcinin politikaya atılması veya politikanın içinde yansımalarından "murat" budur.